

Charita Ostrava, Kořenského 17, 703 00 Ostrava-Vítkovice, tel.: 596 621 094, bankovní účet 19635:2520277/0100

ČTVRTLETNÍK

Charity Ostrava

②

Duben – červen

2009

 AKTUÁLNĚ

Přehledka sociálních služeb LIDÉ LIDEM v Ostravě

Druhý ročník přehledky celého spektra sociálních služeb poskytovaných v Ostravě připravil Magistrát města Ostravy. Každý, kdo měl ve čtvrtek 14. 5. 2008 od 10 do 17 h cestu přes

V rámci akce představila své služby také Charita Ostrava, která se společně s ostatními poskytovateli sociálních služeb podílí v rámci tzv. pracovních skupin na komunitním plánování rozvoje sociálních služeb (www.kpostrava.cz) v Ostravě. Na akci pod záštitou náměstka primátora Mgr. Lubomíra Pospíšila poděkovala za práci všem organizacím vedoucí odboru sociálních věcí a zdravotnictví magistrátu Mgr. Jaroslava Rovňáková. Z pohledu Charity Ostrava se jedná o skvělou příležitost k setkání s širokou veřejností a možnost prezentovat, co vše ve svých službách nabízíme. Za tuto aktivitu jsme velice vděční. Akce vyvrcholila odpoledne hudebním vystoupením Tomáše Kočka & Orchestru s jejich osobitým pojetím folklóru. *dlk*

Masarykovo náměstí v Ostravě, si mohl udělat představu, jak se asi žije lidem s handicapem a jaké služby jsou nabízeny např. seniorům, lidem bez domova, lidem s psychickým onemocněním, příslušníkům menšin, neslyšícím, lidem se zrakovým postižením či dětem a mládeži, které nemají ideální rodinné zázemí.

Návštěvníci akce se mohli potěšit ze zajímavých tanečních a hudebních vystoupení, divadelních a klaunských představení a dalších aktivit v podání uživatelů sociálních služeb. Každý si také mohl vyzkoušet na vlastní kůži jízdu na invalidním vozíku, cyklojízdu „naslepo“, chůzi s vodícím psem nebo si zahrát na vozíčku boccii – míčovou hru připomínající floorbal.

Velikonoce v hospici se studenty gymnázia

Velikonoční svátky naděje a vzkříšení si vybrali studenti Jazykového gymnázia P. Tigrida v Ostravě-Porubě jako příležitost k návštěvě pacientů ostravského Hospice sv. Lukáše. Ve středu 1. 4. 2009 společně s pacienty připravovali velikonoční výzdobu, malovali kraslice, vyprávěli si o velikonočních tradicích a zvycích.

„V Hospici sv. Lukáše se snažíme, aby poslední chvíle života, které zde pacienti tráví, mohli prožít v důstojných podmínkách a byly naplněné smysluplně. Velice si vážím toho, že se studenti rozhodli být nablízku právě lidem v závěru života,“ zhodnotila akci vedoucí hospice Věra Pražáková. Hospic sv. Lukáše je jediným zařízením v ostravském regionu, které poskytuje na 30 lůžkách specializovanou hospicovou a paliativní péči lidem převážně s onkologickou diagnózou, jejichž léčba v jiných zdravotnických zařízeních už byla ukončena.

Díky celostátnímu projektu pro střední školy Malé granty, které vymyslelo občanské sdružení Aisis a dotuje T-Mobile, si mohou studenti Jazykového gymnázia P. Tigrida kromě vědomostí a znalostí doplnit své schopnosti o další kompetence s přehledem do praxe, tak jak to vyžaduje nová koncepce českého školství. „Nápady, kde a jak se zapojit do života občanské společnosti, přicházejí z iniciativy

samotných studentů. Sami uskutečňují své návrhy od sepsání projektů, jejich obhajoby před konkurzní komisí, až po zajištění a realizaci. Učitelé jsou jen poradci,“ přiblížila smysl projektů Simona Panýrková, pedagožka gymnázia.

V loňském roce proběhly projekty zaměřené na výuku první pomoci, pomoc psímu útulku, spolupráci s domovem pro seniory, podporu vzdělávání dětí v Keni i projekty zaměřené na prostředí ve škole samotné. „Velikonoce v hospici pro nás jsou další zajímavou zkušeností,“ řekla Kateřina Filáková, studentka gymnázia a hlavní organizátorka projektu. Velikonoční program v Hospici sv. Lukáše velice potěšil pacienty i pracovníky. *dk*

Kde domov můj – podpora studentů pro azylový dům sv. Františka

Další spoluprací s ostravským Jazykovým gymnáziem P. Tigrida v rámci Malých grantů je projekt Kde domov můj. Na samostatném

webu www.kdedomovmuj.com se lze dočíst, že v květnu a červnu proběhla série prodejních akcí uměleckých děl, které studenti získali např. ze Střední umělecké školy Ostrava a od dalších podporovatelů. Výtěžek těchto akcí bude poskytnut darem CHD sv. Františka, azylovému domu, na podporu jeho aktivit směřujících k začlenění lidí bez přístřeší zpět do běžného života. Iniciativa vzešla přímo od studentů samotných, kteří se svým záměrem podpory lidí bez přístřeší oslovili Charitu Ostrava. Součástí projektu byla exkurze přímo v azylovém domě, kde se studenti mohli blíže seznámit s problematikou a komplexním systémem poskytovaných sociálních služeb. Za podporu a iniciativu, které si velice vážíme, patří studentům gymnázia velké poděkování! *dk*

Poslání supervize při charitní práci

Od roku 2008 se pracovníci některých středisek Charity Ostrava setkávají při tzv. supervizích. Co je to vlastně supervize? Doslova přeloženo: nadhled, pohled odjinud. Setkávání vede nebo spíše usměrňuje supervizor. Může to být i pracovník, k němuž máme důvěru a dovede vést diskusi. Častěji je to člověk mimo provoz zařízení. Výhodou je, když není zapojen do běžné práce, a může mít jiný pohled na problémy, které při ní vznikají. Není zatížený „provozní slepotou“. Společnou diskusi, metodami, které mohou být i méně vážné (trocha legrace neuškodí), hledají účastníci jiné řešení, třeba výhodnější a schůdnější.

Za pocity, které pracovníci při supervizi projevují, nemohou být nijak postiženi. Pro supervizora platí mlčenlivost o sdělených skutečnostech. Dále

je může sdělovat jen na přání účastníků. Supervize není provozní porada. Řešení je v rukou pracovníků, ne supervizora. Hovoří se o problému, ne o osobách, s nimiž je spojen. Pokud mezi pracovníky a supervizorem vznikne vztah důvěry a vzájemného respektu, překonají počáteční rozpaky. Postupně si vytvoří pravidla pro supervizi, která vyhovují oběma stranám. Supervize by neměly být něco „nařízeného shora“, ale prostor pro společné uvažování a sdílení. Není to odborné profesní vzdělávání. V pomáhajících profesích má význam i umění komunikovat v obtížných situacích, vytvářet dobré vztahy na pracovišti, získání podpory a vědomí vlastní ceny. To především jsou témata supervize.

Mgr. Luisa Benedková

Inspekce kvality ve startovacích bytech

Ve dnech 24.–26. března 2009 proběhla v místě poskytování služby Startovací byty – sociální rehabilitace inspekce poskytování sociálních služeb. Startovací byty navazují na systém služeb charitních azylových domů, nabízí ve 12 bytech možnost samostatného bydlení a pomáhá k sociálnímu začleňování osob do společnosti. Svým charakterem je služba nejbližší nárokům reálného života.

Vedle plnění podmínek stanovených pro registraci poskytovatelů sociálních služeb a plnění povinností poskytovatelů sociálních služeb stanovených v § 88 a 89 zák. č. 108/2006 Sb., o sociálních službách, proběhlo také ověření kvality poskytované sociální služby podle Standardů kvality sociálních služeb a hodnocení sociální služby podle § 38 vyhlášky č. 505/2006 Sb., kterou se provádějí některá ustanovení zákona o sociálních službách.

Z celkového maximálního počtu 144 bodů bylo dané službě přiděleno 136 bodů, tj. 94,44 %. Standardy kvality sociálních služeb byly splněny výborně (tj. celkový počet bodů je 90–100 % a všechna ze zásadních kritérií jsou hodnocena 2 nebo 3 body). Závěry proběhlé inspekce poskytování sociální služby budou využity jako podnět pro rozvoj a zvyšování kvality dané sociální služby.

Více o systému kvality v sociálních službách můžete nalézt např. na webu Moravskoslezského kraje – www.kr-t.cz. *Mgr. Vojtěch Curylo, vedoucí ÚSSP*

Studentky Slezské univerzity v Hospici sv. Lukáše

Studentky 3. ročníku oboru ošetřovatelství Slezské univerzity v Opavě absolvovaly praktická cvičení k předmětu Paliativní péče v Hospici sv. Lukáše. V rámci výuky si prohlédly celé zařízení a dovedly se o konkrétních a praktických aktivitách, které v hospici probíhají pro lidi v závěrečném stádiu života. Možnost absolvování praktických cvičení přímo v hospici hodnotily studentky velmi pozitivně. Studentkám přejeme hodně úspěchů u bakalářských zkoušek radost z jejich práce a těšíme se na další studentky ze Slezské univerzity.

Mgr. Marie Monsportová, vedoucí ÚSSPe

Miss sympatie 2009 z CHD sv. Václava

Domov pro seniory Korýtko spolu s radnicí obvodu Ostrava-Jih pořádaly dne 31. 3. 2009 již 4. ročník celoměstské soutěže krásy, jíž se účastní seniorky. Pozvání obdržel také Charitní dům sv. Václava, a tak jsme se rozhodli nominovat jednu soutěžící, paní Marii Fillovou. Vyzbrojená odvahou, humorem, kapkou recese, ale i jarní toaletou s květinovými doplňky na kloboučku a v košíku, pustila se osmaosmdesátiletá, vždy usměvavá paní Marie do soutěžního klání. Porotci i publikum vytvořili příjemnou atmosféru a všechny účastnice povzbuzovali potleskem. Soutěž tvořily tři disciplíny. Rozhovor, volná disciplína a promenáda v jarní toaletě. Každá ze soutěžících měla ve volné disciplíně přichystané něco pro oko i ucho diváka. Recitaci, zpěv nebo tanec passo doble. Porota to neměla vůbec jednoduché. Nakonec rozhodla, že vítězný titul krásy si odnese paní Marie Urbanová (86) z Domova U jezera v Hlučíně. Paní Marie Fillová zaslouženě získala titul „Miss sympatie“. Důkazem toho byl její přirozený a milý projev, ozdoben tím nejhezčím šperkem, který žena může mít, a to úsměvem. Velmi paní Marii blahopřejeme a zároveň děkujeme její dceři, paní Pavle Šýkorové, za pomoc a podporu při přípravě celé akce.

Anna Olbrechtová, soc. pracovnice

Příběh z praxe

Chci Vám vyprávět úsměvný příběh, který by se nestal, nebýt naší lidské nepozornosti. Ale jsme jen lidé, tak mi to snad odpustíte. Byl krásný zářijový den a já jsem dostala adresu na naši novou klientku, kde jsem měla provést ranní hygienu. Měla to být ležící paní, tak jsem hned vyrazila. Adresu jsem našla hned a paní uvedeného jména také. Zazvonila jsem a okamžitě stála ve dveřích mladá slečna, která, když mě viděla, se mě ptala, co potřebuji. Představila jsem se a odpověděla, že jdu pomoci její mamince, tak jak bylo dohodnuto. Byl to pro

ni docela velký šok a zajímala se, co jsme za agenturu. Nakonec maminku zavolala a nyní jsem byla v šoku pro změnu já, protože mladá žena řekla, že sice očekávala návštěvu, ale návštěvu právníčky. Po vysvětlení situace jsme se nakonec všemu docela zasmály a já jsem dál putovala ke své ležící klientce. Netušila jsem totiž, že v domě označeném číslem 1 bydlí paní stejného příjmení, jako o čtyři ulice dál, ve vchodu označeném stejným číslem, kde skutečně moje klientka bydlela. Charitní pečovatelská služba není jen o smutku a trápení, ale také o laskavosti, pochopení a lidskosti. Díky Bohu za to.

Marta Dostálová, vedoucí CHPS

Překonaný ostych v RC Klubičko

Krásným příkladem, kdy se nám podařilo začlenit dítě do kolektivu, je příběh malého Davidka, který k nám pravidelně docházel se svou babičkou od svých dvou let.

Zpočátku byl velmi uplakaný, od babičky se nevzdálil na více než 1 metr a vůbec nechtěl spolupracovat. Postupem času jsme si získaly jeho důvěru a začal se zapojovat do našich programů. S blížícím se nástupem do školky se babička čím dál víc obávala, jak to tam Davidek zvládne. Obavy byly ale celkem zbytečné. Davidek se ve školce po pár dnech krásně rozkoukal, našel si kamarády a vše zvládá bez problémů.

Babička je rodičovskému centru moc vděčná a ačkoliv je už Davidek ve školce, nenechají si ujit žádnou naši akci a vždy rádi přijdou třeba na karneval nebo na mikulášskou besídku.

Táňa Lázníčková, RC Klubičko – pobočka Gabriel

Výtvarný kurz pro seniory s malířem Josefem Odráškou

Ojedinelou příležitostí naučit se malovat různými technikami pod vedením profesionálního malíře mají ostravští seniory v Charitním středisku Gabriel. Kurz výtvarných technik pod vedením významného ostravského malíře a grafika Josefa Odrášky pokračuje až do července a na podzim se připravuje jeho další cyklus.

„Jsem velmi potěšen, že mohu své pedagogické zkušenosti přinášet do kurzu pro seniory a seniorky. Bez konkurenčního zatížení profesionálních výtvarníků se zde mohou naučit něco nového a zažít radost z tvorby, po které třeba celý život toužili,“ vysvětluje poslání kurzu Josef Odráška. Výtvarný kurz, podporovaný dotacemi statutárního města Ostravy a Ministerstva kultury ČR, zahrnuje šest lekcí zaměřených na malbu podle živého modelu, koláž či návrhy motivů na textil a šperky. Kurz bude pokračovat až do července a zakončí ho výstava vzniklých prací. Připravuje se pokračování kurzu dalším cyklem.

„Snažíme se připravovat pro seniory co nejzajímavější program a jsem vděčný donátorům, že podpořili právě tento ojedinělý kurz. Josef Odráška vystavoval loni obrazy v naší charitní galerii G a tam při vernisáži myšlenka kurzu pro seniory vznikla,“ přiblížil začátek projektu ředitel Charity Ostrava Martin Pražák. Kurz výtvarných technik byl podpořen dotacemi z rozpočtu statutárního města Ostravy a Ministerstva kultury ČR.

Lektor kurzu – Josef Odráška – je jedním z předních autorů severomoravského výtvarného života. Je samostatným členem UVU a Asociace volné grafiky Praha. Jako pedagog působil na Střední umělecké škole v Ostravě, kterou v roce 1990 společně zakládal. Jeho tvorba se projevuje v podobě užité grafiky, z níž pozvolna vyústila v listy grafiky volné a paralelně v obrazy velkých rozměrů motivicky novofiguralistických reminiscencí. Jeho díla jsou vystavována v celé Evropě a jsou zastoupena v domácích i zahraničních sbírkách, ve výtvarných galeriích i v soukromí. Za grafiku a malbu získal také mnohá česká i zahraniční ocenění. dk

Nová veřejná sbírka na podporu aktivit Charity Ostrava

Od ledna 2009 vyhlášíme novou veřejnou sbírku na „Zajištění prostředků na financování sociálních a sociálně zdravotních aktivit Charity Ostrava“. Číslo sbírkového účtu u KB Ostrava je 4040237/0100. Smyslem konta je umožnit dárcům, kteří by se rozhodli podpořit některý z našich projektů pro lidi v nouzi, učinit tak prostřednictvím povolené veřejné sbírky. Sběrka je zároveň nástrojem, který nám umožňuje prodávat vstupenky při benefičních koncertech nebo prodávat výrobky vzniklé při aktivitách uživatelů služeb. V rámci sbírky lze podpořit jednotlivá charitní střediska použitím variabilního symbolu, které jsou publikovány na www.ostrava.caritas.cz v sekci Veřejné sbírky.

Sběrka je povolena na základě Osvědčení o datu přijetí oznámení o konání veřejné sbírky podle § 4 zákona č. 117/2001 Sb., které vydal Krajský úřad Moravskoslezského kraje s č. j. MSK 201369/2008, Sp. zn.: VŽ/52153/2008/Bar.

V dnešním rozhovoru se čtenářům Čtvrtletníku Charity Ostrava představí vedoucí Útvaru služeb sociální prevence Mgr. Vojtěch Curylo.

Pane vedoucí, mohl byste, prosím, našim čtenářům říci něco o svém životě?

Narodil jsem se v Ostravě a v ní žiji dosud. Po ukončení ZŠ jsem absolvoval Střední průmyslovou školu strojní v Ostravě-Vitkovicích a poté jsem distančně vystudoval CMFTF UP v Olomouci. V současné době na téže univerzitě končím bakalářské studium v oboru Charitativní a sociální práce. Po ukončení základní vojenské služby jsem pracoval 9 let jako policejní inspektor na obvodním oddělení v Ostravě – Mariánských Horách a od srpna 2006 zastávám místo vedoucího Útvaru služeb sociální prevence v Charitě Ostrava. Jsem ženatý, mám tři syny, Tadeáše, Víta a Matěje, a dá-li Pán, tak se nám na konci srpna narodí Johanka.

Jak jste se dostal do Charity?

To je trochu zvláštní historie. Ve školním roce 2005/2006 jsem vyučoval náboženství ve farnosti Ostrava–Poruba. Mezi mými žáky byl také Matěj Linart, syn Jiřího Linarta, pracovníka Charitního domu sv. Františka. Jiřího jsem znal dobře z již dřívějšího působení v naší farnosti, takže nějaké informace o Charitě jsem měl, tak říkajíc z první ruky. Od něho jsem se také dověděl, že se hledá vedoucí Útvaru služeb sociální prevence v Charitě Ostrava. Protože jsem se později dozvěděl, že již proběhlo druhé kolo výběrového řízení, tak jsem se jednou v hodině Matěje zeptal, jestli Charita Ostrava na to místo již někoho vybrala. Matěj mi sdělil, že ne, a já jsem spíše z legrace řekl, že to místo vezmu. V tu chvíli mě však ani ve snu nenapadlo, že bych své „jistě místočko ve státní správě“ vyměnil za práci v nestátní neziskové organizaci. Po nějaké době přišel – pro mě památný – telefon Jiřího Linarta s otázkou: „Ty Vojto, jak jsi to myslel s tím, že bys pracoval v Charitě?“ Potom už měly události rychlý spád a v srpnu 2006, jak

jsem se již zmínil, jsem začal pracovat v Charitě Ostrava. Na druhou stranu je potřeba říci, že ve svém bývalém zaměstnání jsem se přímo setkával s lidskou bídou a nepříznivou sociální situací lidí v mnoha podobách, ať již se jednalo o osoby bez přístřeší, matky s dětmi v tísní, zneužívanými dětmi nebo s mnoha jinými problémy, které se v této oblasti objevují, přičemž jsem často narážel na tvrdé mantinely mé pomoci těmto lidem z důvodu mé tehdejší profese. Tušil jsem, že musí v mém životě přijít nějaký zlom, který mě životní směřování povede jinam.

Jak jste vnímal pohled veřejnosti na práci policie?

Samozřejmě, že podobně v jako každé jiné profesi, i u policie ČR pracují různí lidé, ale s odstupem času se domnívám, že od roku 1989, byť to třeba na první pohled nemusí být tak patrné, ušla policie velký kus cesty k profesionalizaci.

Máte nějaké vize nebo plány na změny v oblasti, kterou vedete?

Změny přicházejí samy a souvisí s přirozeným vývojem jednotlivých služeb nebo trendu sociálních služeb obecně. V současné době například zvažujeme osamostatnění Kontaktního místa pro osoby bez přístřeší, které v současné době spadá pod středisko Charitní dům sv. Františka. V nedávné době jsme řešili intenzivní přípravu na „ostrou“ inspekci kvality v službě Startovací byty – sociální rehabilitace. Má dlouhodobá vize spočívá v úspěšném absolvování inspekci kvality u všech osmi sociálních služeb, za které jsem v útvaru zodpovědný.

Jaké máte zkušenosti při jednání s městskými a obvodními institucemi?

Pokud mohu mluvit o osobních zkušenostech s Magistrátem města Ostravy, musím konstatovat, že zkušenosti jsou pouze v pozitivním slova smyslu. Podobné zkušenosti zaznamenávám i při jednáních na ministerstvech. Podobně, jak jsem o tom mluvil u policie ČR, lze situaci analogicky převést i na státní správu: úředníci si stále více uvědomují, že tu jsou více pro občany.

Za rozhovor poděkovat M. Machálek

„Víme, že všechno napomáhá k dobrému těm, kdo milují Boha“ (Řím 8,28) aneb — všechno v nás a v našem životě může mít nějaký smysl.

Svatý Pavel a mnoho jiných byli schopni říci výše uvedená slova spíše v blízkosti cíle své životní pouti a životního zrání. Než se k obdobnému propracujeme, než prožijeme vše, co je k tomu nutné, tak si prvně a někdy i velmi bolestně uvědomíme, že naše hříchy, chyby a jiná omezení zde nejsou proto, aby nás ničily, či sužovaly naše okolí. Bolest této zkušenosti spíše poukazuje na to dobré, co je ukryto v našich srdcích. Sice bolavě, ale o to hodnotněji, si pak uvědomíme obdarování, která do nás Bůh vložil a která často využíváme nesprávným způsobem. Jeden duchovní otec říká: „Často totiž platí, že čím jsme od Boha obdarováni, tím se někdy můžeme dopouštět nejvíce chyb.“

Jde zde mnohdy o to, že ono obdarování prožíváme jako svůj „vynález“. Chvilí to funguje, ale dříve či později se ta „má dobrota“ stane zátěží a nepřinášá očekávaný výsledek. A to je častokrát onen kámen úrazu.

V jedné pohádce se o tom vypráví takto: Na počátku světa se široko daleko prostíralo jediné moře a po tom moři se plavil v malém člunu Bůh a satan. Přiblížilo se k večeru, byli již unaveni veslováním, ale neměli, kde by si odpočinuli. Tu pravil Bůh satanovi: „Ponoř se na dno moře a přines hrst písku. Ale až jej budeš brát, nezapomeň říci: Beru tě ve jméno božím!“ Satan se ponořil, ale když ze dna nabíral do

dlaní písek, pýcha mu nedala a řekl: „Beru tě ve jméno svém!“ Vyplaval na hladinu a v rukou mu nezůstalo ani zrníčko. Pán Bůh ovšem věděl proč a vyzval ho, aby se ponořil ještě jednou a jen aby pěkně řekl: „Beru tě ve jméno božím!“ K tomu se satan nemohl odhodlat, a když znovu nabíral písek, raději mlčel. Tak zase přišel s prázdnými rukama. Musel se ponořit potřetí, a tu aspoň

vycedil mezi zuby: „Beru tě ve jméno jeho!“ Tentokrát vynesl na povrch ne sice všechno, co nabral – jen to, co mu zůstalo za nehty, přeče však to stačilo. Pán Bůh vzal ten drobek, hodil jej na hladinu – a ejhle, vytvořil se kus země a mohli tam odpočinout.

Jde tedy o to se opět nasměřovat k Bohu, začít jej milovat. Pak „všechno napomáhá k dobrému“.

k.u.f.a.

Poděkování za podporu

Nadace Dobré dílo sester sv. Karla Boromejského se rozhodla podpořit Mobilní hospicovou jednotku (MHJ), která v rámci Charitní ošetrovatelské služby poskytuje služby lidem v závěrečném stádiu života přímo v jejich domácnostech. Nadace věnovala částku 20 tis. Kč na nákup notebooku, který lze využít přímo v terénu, softwaru a tiskárny, které jsou potřebné pro zajištění služby. Mezi zaměstnankyněmi MHJ jsou i 2 řádové sestry – boromejky – za jejichž přítomnost a službu jsme velice vděční. **Za poskytnutou podporu velice děkujeme!**

BLAHOPŘEJEME

VÝZNAMNÁ VÝROČÍ NAŠICH SPOLUPRACOVNÍKŮ V OBDOBÍ DUBEN AŽ ČERVEN ROKU 2009

ŽIVOTNÍ VÝROČÍ

Bezděčková Lenka
Blaha Zdeněk
Cínová Anna
Habrňalová Marie, Bc.
Kačerová Ladislava

Kupec Eduard
Lantová Eliška
Lomozníková Eliška
Loučimová Lenka
Lukavská Božena

Matěj Petr
Nováček Ludvík
Režnarová Jana
Večeřová Olga Mgr.

PRACOVNÍ VÝROČÍ

5 let

Husníková Dagmar
Loučimová Lenka
Stoklasová Martina

10 let

Šromová Eva

15 let

Mravcová Milena

Charita Ostrava v číslech k 31. 5. 2009:
230 zaměstnanců, **56** externích spolupracovníků

*„Cit určuje naše ideály, z citu pocházejí motivy našeho usilování,
ale správné prostředky musí určovat rozum a jen rozum.“*
Tomáš Garrigue Masaryk

**Do dalších let přejeme oslavencům
hodně zdraví, štěstí, pracovních i životních
úspěchů a Božího požehnání.**

Nová veřejná sbírka Charity Ostrava

Od ledna 2009 vyhlášíme novou veřejnou sbírku „Zajištění prostředků na financování sociálních a sociálně zdravotních aktivit Charity Ostrava“. Číslo sbírkového účtu u KB Ostrava je **4040237/0100**. Smyslem konta je umožnit dárcům, kteří by se rozhodli podpořit některý z našich projektů pro lidi v nouzi, učinit tak prostřednictvím povolené veřejné sbírky. V rámci sbírky lze podpořit jednotlivá charitní střediska použitím *variabilního symbolu*, které jsou publikovány na www.ostrava.caritas.cz v sekci *Veřejné sbírky*.

Za podporu našich aktivit dárcům velice děkujeme!

Naše organizace byla podpořena dotací z rozpočtů statutárního města Ostravy,
Moravskoslezského kraje a státního rozpočtu ČR.

OSTRAVA!!!

Moravskoslezský
kraj

ČTVRTLETNÍK CHARITY OSTRAVA

Vydává ředitelství Charity Ostrava,
Kofenského 17, 703 00 Ostrava-Vitkovice,
pro vlastní potřebu nákladem 1000 ks,
neprodejně. Registrace: MK ČR E14375

Redakční rada: Ing. Mgr. Miroslav Machálek,
P. František Kufa, Mgr. Marie Monsportová,

Zodpovědná osoba: Ing. Dalibor Kraut, tel.: 596 787 691,
e-mail: dalibor.kraut@caritas.cz

www.ostrava.caritas.cz

Auto Heller

